

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 46EK/829/2026
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6126268143
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 04. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Martin Ďurica
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2026:6126268143.1

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: A. B., nar: 4.2.1982, trvale bytom C. XX, XXX XX C., proti povinnému: D. E. A., nar: 10.10.1967, trvale bytom F. XX, XXX XX G. E., o vymoženie zameškaného výživného vo výške 250,- Eur a bežného výživného vo výške 250,- Eur, o návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie, takto

rozhodol:

Súd návrh oprávneného na vykonanie exekúcie podľa § 53 ods. 3 písm. a) Exekučného poriadku z a m i e t a.

odôvodnenie:

1. Oprávnený sa prostredníctvom právneho zástupcu návrhom na vykonanie exekúcie doručeným súdu dňa 31.03.2026 domáhal od povinného vymoženiu zameškaného výživného vo výške 250,- Eur a bežného výživného vo výške 250,- Eur a to na základe exekučného titulu - rozsudku Mestského súdu Košice sp. zn. 18P/21/2023 zo dňa 17.06.2024.

2. Podľa § 53 ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“), súd preskúma návrh na vykonanie exekúcie a jeho prílohy. Ak nie sú dôvody na zamietnutie návrhu na vykonanie exekúcie, súd do 15 dní od doručenia návrhu vydá poverenie na vykonanie exekúcie a upovedomí o tom oprávneného. Lehota podľa druhej vety neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 52 ods. 2 písm. C) a d) alebo ak má byť exekúcia vykonaná na podklade exekučného titulu, ktorým sa priznal nárok zo zmenky proti povinnému, ktorý je fyzickou osobou.

3. Podľa § 53 ods. 3 písm. a) Exekučného poriadku, súd návrh na vykonanie exekúcie zamietne, ak zistí rozpor návrhu alebo exekučného titulu s týmto zákonom.

4. Podľa § 53 ods. 4 prvá veta Exekučného poriadku, súd z dôvodov podľa odseku 3 návrh zamietne celkom alebo sčasti.

5. Podľa § 45 ods. 1 Exekučného poriadku, exekučným titulom je vykonateľné rozhodnutie súdu, ak priznáva právo, zaväzuje k povinnosti alebo postihuje majetok.

6. Podľa § 48 ods. 2 prvá veta Exekučného poriadku, exekúciu možno vykonať na návrh toho, kto je oprávnený požadovať splnenie nároku z exekučného titulu preto, že povinný dobrovoľne nesplnil to, čo mu exekučný titul ukladá.

7. Podľa § 48 ods. 3 písm. b) Exekučného poriadku, návrh na vykonanie exekúcie sa podáva príslušnému súdu a musí obsahovať označenie oprávneného a povinného; ak je účastníkom konania fyzická osoba, označuje sa menom, priezviskom, adresou trvalého pobytu alebo pobytu a dátumom narodenia alebo iným identifikačným údajom.

8. Podľa § 28 ods. 2 Zákona o rodine, rodičovské práva a povinnosti majú obaja rodičia. Pri ich výkone sú povinní chrániť záujmy maloletého dieťaťa.

9. Podľa § 65 ods. 1 Zákona o rodine, ak rodičia maloletého dieťaťa spolu nežijú, súd upraví rozsah vyživovacej povinnosti alebo schváli ich dohodu o výške výživného.

10. Súd po oboznámení sa s návrhom na vykonanie exekúcie a jeho prílohami zistil, že v návrhu na vykonanie exekúcie je ako oprávnená osoba uvedená matka maloletého dieťaťa – A. B., nar: 4.2.1982, trvale bytom C. XX, XXX XX C.. Otec sa rozsudkom Mestského súdu Košice sp. zn. 18P/21/2023 zo dňa 17.06.2024, zaviazal v IV. výroku prispievať na výživu maloletého sumou 250,- Eur mesačne a to vždy do 25. dňa v mesiaci vopred k rukám matky počnúc právoplatnosťou výroku rozsudku o rozvode manželstva

11. Pokiaľ je dieťa maloleté, návrh na vykonanie exekúcie pre vymáhanie výživného voči jednému, je v mene dieťaťa oprávnený podať a v konaní ho zastupovať zákonný zástupca - rodič, ktorému bolo dieťa zverené do osobnej starostlivosti. Výživné je však nárokom dieťaťa a nie rodiča, ktorý dieťa zastupuje. Platí to aj v prípade, keď súd v základnom konaní svojím rozhodnutím určil, že povinný rodič má platiť výživné maloletého dieťaťa do rúk rodiča (toho, ktorému bolo dieťa zverené do osobnej starostlivosti). Takýmto rozhodnutím súd vymedzil subjekt (tzv. platobné miesto), ktorému sa výživné poukazuje, keďže ho nemožno plniť do rúk subjektu nespôsobilého na právne úkony (maloletého dieťaťa). Takýmto vymedzením rodiča prijímajúceho výživné v mene dieťaťa nespôsobilého na právne úkony nedochádza k prechodu výživného na tohto rodiča. Z povahy výživného vyplýva, že právo na výživné je osobným právom dieťaťa, nie rodiča, ktorému bolo dieťa zverené do osobnej starostlivosti. Ak si vyživovaciu povinnosť voči dieťaťu, určenú právoplatným rozhodnutím súdu alebo súdom schválenou dohodou, povinný rodič neplní, dieťa má právo domáhať sa splnenia tejto povinnosti jej núteným výkonom. Pri vymáhaní pohľadávky výživného je teda oprávneným dieťa, v prospech ktorého je výživné priznané a povinným je rodič, ktorému bola uložená povinnosť platiť výživné. Pri zastupovaní maloletého dieťaťa v exekučnom konaní na vymoženie výživného od povinného rodiča sa pripúšťa, aby pri podaní návrhu na exekúciu zastupoval dieťa druhý rodič (R21/1981).

12. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti opísané v bode 11, súd zistil rozpor návrhu na vykonanie exekúcie s § 48 ods. 2 Exekučného poriadku, preto v súlade s citovaným ustanovením § 53 ods. 3 písm. a) Exekučného poriadku návrh na vykonanie exekúcie zamietol.

13. Podľa § 195 Exekučného poriadku, trovami exekučného konania sú trovy exekútora, trovy účastníkov exekučného konania a trovy štátu.

14. Podľa § 199a ods. 1 Exekučného poriadku, trovami oprávneného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s podaním návrhu na vykonanie exekúcie a v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie, výdavky na zaplatený súdny poplatok a hotové výdavky spojené s podaním návrhu na vykonanie exekúcie.

15. Podľa § 199b Exekučného poriadku, oprávnený a povinný v exekučnom konaní platia trovy, ktoré im v konaní vzniknú a trovy svojho zástupcu.

16. Podľa § 199d ods. 1 Exekučného poriadku, oprávnený má voči povinnému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, v rozsahu, v akom ich súd uviedol v poverení na vykonanie exekúcie alebo dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie, ak ide o výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie.

17. Podľa § 35 ods. 1 prvej vety Exekučného poriadku, do vydania poverenia na vykonanie exekúcie je účastníkom konania oprávnený.

18. Keďže do vydania poverenia na vykonanie exekúcie je účastníkom konania len oprávnený (§ 35 ods. 1 Exekučného poriadku), v danom prípade nebolo medzi kým rozhodnúť o nároku na náhradu trov tohto konania. Z týchto dôvodov súd výrok o trovách konania považoval za nadbytočný (k tomu porovnaj napr. uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici z 28. 02. 2017, sp. zn. 17Co/38/2017).

19. Exekučný súd pre úplnosť dodáva, že zamietnutie návrhu na vykonanie exekúcie nepredstavuje prekážku už rozhodnutej veci a oprávnený môže v budúcnosti v tej istej exekučnej veci podať nový návrh na vykonanie exekúcie v súlade s Exekučným poriadkom.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať sťažnosť v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na Okresnom súde Banská Bystrica. Sťažnosť môže podať ten, v koho neprospech bolo uznesenie vydané. Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná. V sťažnosti musí byť uvedené, ktorému súdu je určená, kto ju podáva, proti ktorému uzneseniu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto uznesenie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa sťažovateľ domáha. V sťažnosti možno uvádzať nové skutočnosti a dôkazy, ak je to so zreteľom na povahu a okolnosti sporu možné a účelné.